

У амбијенту оштре поларизације на политичкој сцени РС, са етикетама владајућег блока о „издајницима“ у опозицији и паролама СЗП-а о „криминалцима“ на власти, човјек би помислио да бар унутар ове двије сруктуре владају хармонија и међусобно уважавање.

Али, не лези, враже, ништа од тога није у оптицају. Релације између странака које чине „режим“ и „пету колону“ далеко су од идиличних. Уколико се узме мали предах од терминологије из домена црне хронике – симптоматичне за 2018. годину у Српској, чак и када је ријеч о поводима за партијска надгорњавања – односе у овдашњим коалицијама најувјерљивије дочаравају изрази из сфере нестандардне еротике. Јер, за комуникацију СНСД-а и ДНС-а, годинама унатраг, тешко је пронаћи прецизнију одредницу од садизма у првом и мазохизма у другом случају. Ако се неко пита каква је улога социјалиста у овом троуглу, треба знати да неко, очито, мора да буде и воајер.

И опозиционари су склони сличном начину функционисања, с тим што код њих у (не)заслуженом кажњавању најчешће ужива највећи партнер, СДС, док је имагинарни бич обично у рукама челника Партије демократског прогреса. ПДП-у је раније и НДП правио друштво у тим играма, али се у актуелној кампањи испоставило да овом покрету сада више одговара да буде пандан СП-у у Савезу за побједу. Ипак, такву намјеру није баш једноставно остварити, па би се, након серије малих, али уочљивих помака, лако могло десити да странка Драгана Чавића добије статус „доњег“ у шеми препознатљивој

Ко у два блока у РС воли да киши партнере, а ко ужива у понижењима?

Пише: Саша Бижић
петак, 05 октобар 2018 18:30

под шифром „два против једног“.

Од свих епизода са оваквим предзнаком, највише пажње одавно привлачи сага са СНСД-ом и ДНС-ом у кључним ролама. Након избора 2014. Марко Павић је пожурио да изјави да његова странка „има легитимно право да предложи мандатара“. Он се тада позвао на предизборни договор да ДНС подржи кандидате СНСД-а за функције предсједника РС и српског члана Предсједништва БиХ, а да, по окончању избора, први бира сљедећу важну функцију у РС.

– Ми смо изабрали премијерско мјесто. ДНС са овим ставом улази у предстојеће разговоре о формирању власти у РС – рекао је Павић крајем октобра те године.

Међутим, „ријеч је ријеч“ само на билбордима ДНС-а, али не и у стварности, у шта се јавност РС могла увјерити 18. децембра исте сезоне, када је Жељка Цвијановић по други пут изабрана за предсједницу Владе Српске.

Павић је тада скрушено одустао од „непоколебљивог гарда“, а међу 44 руке за избор СНСД-ове премијерке били су и његови посланици. Ипак, то је било тек затишје пред нове буре. За које се, на крају, испостављало да се одвијају у чаши воде, мада је изјашњавање ДНС-а против плана СНСД-а да се Рудник Љубија прода новом купцу, у моменту када се десило, 18. маја 2017, дјеловало као тектонско помјерање у редовима владајућег блока. Лидерима СЗП-а већ је застао дах пред могућношћу распада осовине ДНС – СНСД. Што се, наравно, није догодило, пошто нема тог властитог или Додиковог искакања из коалиционог колосијека које би Павићу било довољан повод да развргне чудан начин функционисања савеза са већим партнером.

Послије још једног периода блажене досаде, прољеће ове године поново је било у знаку Павићеве цјевчице забодене у Додикову вену. Поучен искуством из 2014, схватио је да усмени, „џентлменски“ договори у владајућој коалицији немају никакву тежину. Зато је издејствовао да се, крајем марта 2018, сва међусобна обећања ставе на папир. Прије тога, приредио је огуглалој публици још неколико седмица пренемагања, наводно захтијевајући за ДНС једну од двије кандидатуре – за предсједника РС или српског члана Предсједништва БиХ. Логично, поново се испоставило да се ради о најпровиднијој могућој трговини, па се Додик ријешио овог „камена у ципели“ пристајући на члан 5 коалиционог споразума, који у први мах оставља утисак чврсте гаранције ДНС-у да ће добити мјесто у сличају изорне побједе.

– Будући да је усаглашено да кандидати за предсједника РС и српског члана Предсједништва БиХ буду из реда СНСД-а, странке потписнице овог споразума су сагласне да за носиоце главних функција у институцијама РС – предсједника НСРС, предсједника Владе РС и предсједавајућег Вијећа народа РС, као и у заједничким институцијама БиХ – предсједавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ, предсједавајућег Савјета министара БиХ или предсједавајућег Дома народа РС БиХ, буду бирани предложени кандидати из друге двије странке потписнице овог споразума у складу с оствареним изборним резултатом – наводи се у фамозном члану 5.

Ко у два блока у РС воли да кини партнере, а ко ужива у понижењима?

Пише: Саша Бижић
петак, 05 октобар 2018 18:30

Ко у два блока у РС воли да кини партнере, а ко ужива у понижењима?

Пише: Саша Бижић
петак, 05 октобар 2018 18:30

